

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลของ
ลูกจ้างชั่วคราว พ.ศ. 2545

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายเงินบำรุง เพื่อเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวหรือลูกจ้างรายค่าของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2545 และกำหนดให้ลูกจ้างชั่วคราวได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ปลดกระทรวงสาธารณสุขจึงประกาศกำหนดการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูล ให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวเงินบำรุงของหน่วยบริการ ดังนี้

ข้อ 1 ให้ลูกจ้างชั่วคราวเงินบำรุงของหน่วยบริการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูล ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศนี้

ข้อ 2 ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลา ตามประเภทการลา ดังนี้

- 2.1 การลาป่วย
- 2.2 การลาคลอดบุตร
- 2.3 การลาภัยส่วนตัว
- 2.4 การลาพักผ่อน
- 2.5 การลาอุปสมบท หรือการลาไปประกอบพิธีกรรม
- 2.6 การลาเข้ารับการตรวจคัดเลือก หรือเข้ารับการเดรียมพล
- 2.7 การลาฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

จำนวนวันลาแต่ละประเภท ให้อยู่ในดูลพินิจของหัวหน้าหน่วยบริการเป็นผู้กำหนด ยกเว้นการลาพักผ่อนประจำปี กำหนดไว้ปีละไม่เกิน 10 วันทำการ และการลาคลอดบุตรครั้งหนึ่งไม่เกิน 90 วัน

ข้อ 3 ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา ตามประเภทการลา ดังนี้

- 3.1 การลาป่วย

(ก) กรณีเข้าปฏิบัติงานปีแรก ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาป่วยปีหนึ่งไม่เกิน 8 วันทำการ เว้นแต่ในกรณีที่ระยะเวลาปฏิบัติงานในปีแรกไม่ครบ 6 เดือนไม่อยู่ในช่วงได้รับสิทธิตั้งกล่าว

(ข) ในกรณีที่ปฏิบัติงานในปีต่อ ๆ ไปซึ่งเป็นการจ้างต่อเนื่อง ลูกจ้างซึ่งทราบมีสิทธิสถาปัตยบัญชีปีหนึ่งไม่เกิน 15 วันทำการ

(ค) กรณีการจ้างป่วยเพราะได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดให้ใน (ก) หรือ (ข) ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยบริการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาอนุญาต แต่ต้องไม่เกิน 365 วัน

ในกรณีที่จ้างเป็นต้องดูแลภาระการเพื่อรักษาตัวต่อตามวรรคหนึ่งในปีงบประมาณที่จะจ้างต่อเนื่อง ให้หัวหน้าหน่วยบริการที่จะจ้างเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยบริการพิจารณา หากมีการจ้างต่อเนื่องให้ลูกจ้างซึ่งทราบมีสิทธิสถาปัตยบัญชีราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าที่ได้ลาป่วยตามวรรคหนึ่งได้ แต่รวมระยะเวลาที่ถูกเพราะเหตุตั้งกล่าวต้องไม่เกิน 365 วัน

3.2 การลาคลอดบุตร ลูกจ้างซึ่งทราบรายเดือนที่จ้างให้ปฏิบัติงานต่อเนื่อง มีสิทธิลาเนื่องจากการคลอดบุตรปีหนึ่งไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกิน 45 วัน และอีก 45 วันให้รับจากประกันสังคม แต่กรณีที่ระยะเวลาปฏิบัติงานไม่ครบ 7 เดือนไม่อยู่ในช่วยวันที่ได้รับสิทธิตั้งกล่าว

3.3 การลาพักผ่อน ลูกจ้างซึ่งทราบมีสิทธิสถาปัตยบุตรปีประจำปี ปีละไม่เกิน 10 วันทำการ แต่ในปีแรกต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน จึงจะมีสิทธิตั้งกล่าว

3.4 การลาเข้ารับการฝึกวิชาทหาร การลาเพื่อเข้ารับการระดมพลหรือเข้ารับการทดสอบความพร้อมและการลาไปรับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการทหาร ลูกจ้างซึ่งทราบมีสิทธิสถาปัตยนี้

(ก) การลาเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ปีละไม่เกิน 2 เดือน

(ข) การลาเพื่อเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการทดสอบความพร้อม ปีละไม่เกิน 30 วัน

(ค) การลาไปรับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการทหาร ให้อยู่ในคุณพินิจของหัวหน้าหน่วยบริการเป็นผู้กำหนด

หมายเหตุ ปีหมายถึงปีงบประมาณ

ข้อ 4 ลูกจ้างซึ่งทราบที่ได้รับอนุมัติจากหัวหน้าหน่วยบริการให้เดินทางไปปฏิบัติราชการ มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ในราชอาณาจักร) ตามพระราชบัญญัติกำหนดใช้จ่ายใน

การเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ต้องเทียบตัวแหน่งกับระดับขั้นของข้าราชการ การผลเรือนหรือลูกจ้างประจำ เพื่อให้ถูกต้องในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ดังนี้

4.1 การเทียบตัวแหน่งลูกจ้างข้าราชการให้เทียบตามการแบ่งหมวดตัวแหน่งของลูกจ้างประจำที่กระทรวงการคลังกำหนด กับระดับขั้นของข้าราชการการผลเรือน ดังนี้

(ก) ลูกจ้างข้าราชการซึ่งดำรงตัวแหน่งอยู่ในกลุ่มตัวแหน่งที่กำหนดไว้ในหมวดแรงงานและหมวดฝีมือ หรือตัวแหน่งที่ใช้คุณ ปวช. ให้เทียบเท่า ข้าราชการผู้ดำรงตัวแหน่งระดับ 1

(ข) ลูกจ้างข้าราชการซึ่งดำรงตัวแหน่งอยู่ในกลุ่มตัวแหน่งที่กำหนดไว้ในหมวดฝีมือ และหมวดฝีมือพิเศษระดับต้น หรือตัวแหน่งที่ใช้คุณ ปวท. หรือ ปวส. ให้เทียบเท่าข้าราชการผู้ดำรงตัวแหน่งระดับ 2

(ค) ลูกจ้างข้าราชการซึ่งดำรงตัวแหน่งอยู่ในกลุ่มตัวแหน่งที่กำหนดไว้ในหมวดฝีมือพิเศษระดับกลาง ฝีมือพิเศษระดับสูง และฝีมือพิเศษเฉพาะ หรือตัวแหน่งที่ใช้คุณไม่ต่ำกว่าบริญญาตรีหรือเทียบเท่า ให้เทียบเท่าข้าราชการผู้ดำรงตัวแหน่งระดับ 3

4.2 การเทียบตัวแหน่งลูกจ้างข้าราชการที่มีข้อและลักษณะงานเหมือนข้าราชการให้เทียบกับหมวดลูกจ้างประจำโดยตรง ดังนี้

(ก) ตัวแหน่งที่กระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 13,560 บาท ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือ และตัวแหน่งที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 16,160 บาท ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษระดับต้น

(ข) ตัวแหน่งที่กระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 19,740 บาท ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษระดับกลาง และตัวแหน่งที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 26,050 บาท ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษระดับสูง

4.3 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการข้าราชการ

(ก) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายต่อวัน

(ข) ค่าเช่าที่พัก ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิ์ที่ตนเองได้รับในการพัก

มาตรฐานเดียว

ตัวแหน่งระดับ ที่เทียบเท่า	ค่าเบี้ยเลี้ยง (บาท/วัน)		ค่าเช่าที่พัก (บาท : วัน)
	ประจำท ก	ประจำท ข	
ระดับ 1-2	120	72	ไม่เกิน 800
ระดับ 3	180	108	ไม่เกิน 1,200

(ค) ค่าพาหนะ การเดินทางโดยปกติให้ใช้yanพาหนะประจำทาง และให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงโดยประยศด้วยเงินสดที่ผู้เดินทางจะพึงได้รับตามบประมาณของพาหนะที่ได้เดินทาง

(ง) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องจากการเดินทางไปราชการ ให้เบิกได้โดยประยศในคุณพินิจของหัวหน้าหน่วยบริการ

ข้อ 5 สูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยบริการให้ฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างการฝึกอบรม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าจ้างระหว่างเดินทางที่หัวหน้าหน่วยงานที่จัดฝึกอบรมเรียกเก็บได้โดยสูกจ้างชั่วคราวที่จะได้ติดตั้งกล้าม ได้แก่ ผู้เชื่อมโยงในฐานะประธานในพิธีเปิด ปิดการประชุม วิทยากร ผู้เข้าฝึกอบรม ผู้รับเชิญ เอกสารนี้ ระบุที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม

การส่งให้สูกจ้างชั่วคราว: ให้รับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะเวลา ขอให้หน่วยบริการดำเนินถึงค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ สำหรับกรณีการฝึกอบรมที่มีระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือน ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยบริการพิจารณาแล้วเสนอขออนุมัติปลดกระทรวงสาธารณสุขเป็นกรณีไป

การฝึกอบรม หมายความว่า การอบรม การประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการ หรือเป็นปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ หรือที่เรียกชื่ออื่น โดยมีโครงสร้างหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ รวมทั้งการไปศูนย์งานและภาระฝึกงานด้วย

ข้อ 6 สูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานในหน่วยบริการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายเพิ่มน้ำหนักตอบแทน แบบท้ายข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2544

ข้อ 7 สูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิได้รับบำนาญบำนาล ดังนี้

7.1 ค่าวักษายานานาถกรถมีปกติ ให้เบิกจากประจำเดือนสัปดาห์

7.2 ค่าวักษายานานาถกรถมีมาตรฐานเดียวกับการปฏิบัติราชการ ให้เบิกจากหน่วยบริการที่จ้าง โดยสามารถเบิกเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกิน 35,000 บาทต่อภาระเดือนเดียวจากภาระปฏิบัติราชการ 1 ครั้ง หากกรณีเกินกว่าที่กำหนดให้คณะกรรมการบริหารหน่วยบริการพิจารณาให้จ่ายเพิ่มได้อีกไม่เกิน 50,000 บาท

ข้อ 8 ถูกจ้างชั่วคราวซึ่งถึงแก่กรรมในระหว่างจ้าง มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ ตามระเบียบ
ฯ ด้วยการจ่ายค่าจ้างถูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

8.1 เงินช่วยพิเศษเป็นจำนวน 3 เท่าของค่าจ้างในเดือนที่ถึงแก่กรรม ในกรณีถูกจ้าง
รายวันให้ถือเป็นว่าถูกจ้างผู้นั้นมาปฏิบัติงานเต็มเดือน กรณีถึงแก่กรรมในระหว่างขาดราชการไม่
มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ

8.2 เงินช่วยพิเศษให้จ่ายแบบบุคคลซึ่งถูกจ้างชั่วคราวผู้ถึงแก่กรรมได้แสดงเจตนา
ระบุไว้โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าหน่วยบริการ ตามแบบแบบท้ายประกาศนี้ ถ้าถูกจ้างชั่วคราว
ผู้ถึงแก่กรรมไม่ได้แสดงเจตนาระบุไว้ หรือบุคคลซึ่งถูกจ้างชั่วคราวผู้ถึงแก่กรรมได้แสดงเจตนาระบุไว้
ได้ถึงแก่กรรมก่อนมีการจ่ายเงิน ให้จ่ายให้บุคคลตามลำดับ คือ คู่สมรส บุตร บิดามารดา โดยเมื่อ
บุคคลในลำดับก่อนที่มีชีวิตอยู่บุคคลในลำดับต่อไปเมื่อมีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ ถ้าผู้มีสิทธิได้รับ^{เงินช่วยพิเศษในลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายแก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ}
หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ที่จัดการศพ

8.3 การขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายใน 12 เดือนนับแต่วันที่ถูกจ้างชั่วคราว
ซึ่งมีสิทธิรับเงินช่วยพิเศษถึงแก่กรรม

8.4 กรณีทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพถูกจ้างชั่วคราวผู้ถึงแก่กรรม
เพราจะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่
จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือ (ถ้ามี) ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2545 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. 2545

✓ →

(นายวินัย วิริยกิจจา)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างซึ่วครัวถึงแก่กรรม

แบบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลของ

ลูกจ้างซึ่วครัว พ.ศ. 2545

เรียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า ..... เป็นลูกจ้างซึ่วครัวค้าแรง .....

สังกัดหน่วยบริการ ..... อําเภอ ..... จังหวัด .....

กรณี ..... กระทรวงสาธารณสุข ได้รับค่าจ้างเดือนละ ..... บาท

ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าถึงแก่ความตายในระหว่างการจ้างงาน และทางราชการจะต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้ตามแนวทางการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ เกื้อกูลของลูกจ้างซึ่วครัว ข้าพเจ้าประสงค์จะให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่ .....

ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล .....

อําเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ .....

ลงชื่อ ..... ผู้แสดงเจตนา

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

หมายเหตุ

- ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษให้กับหัวหน้าหน่วยบริการ เพื่อมอบให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่เก็บໄ้เป็นหลักฐานกับค่าสั่งจ้าง
- ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยพิเศษแต่เพียงรายเดียว หากจะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษฉบับใหม่แทนฉบับเดิม โดยใช้แบบหนังสือเดียวกัน แต่ระบุชื่อความยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย
- การชุด ลบ ตก เติม หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ลงลายมือชื่อกับไว้